

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 26. септембар 2012. године

Предмет бр. 29/09

Надица ВОЈИНОВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 26. септембра 2012. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 4. фебруара 2009. године и уписана је 5. фебруара 2009. године.
2. Жалиоца заступају г. Газменд Нуши и г. Ахмет Хасоли.
3. Дана 4. маја 2009. и 4. јуна 2009. године, Комисија је од жалиочевих правних заступника затражила додатне информације. Није добијен никакав одговор.
4. Дана 6. децембра 2010. године, Комисија је затражила информације од Косовске агенције за имовину (КАИ). КАИ је одговорио 10. децембра 2010. године.
5. Дана 25. јула 2012. године, Комисија је затражила од жалиочевих заступника да доставе додатне информације. Није добијен никакав одговор.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

6. Жалилац је бивша становница Косова са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије.
7. Жалилац обавештава Комисију да је она власница стана који се налази у Приштини и да је у њему живела до 1999. године, када је отишла из безбедносних разлога.
8. Жалилац је накнадно обавештена о томе да јој се у имовину уселила друга особа. Због тога је жалилац 1. септембра 2000. године поднела захтев Дирекцији за стамбена и имовинска питања (ДСИП).
9. Дана 13. децембра 2002. године, захтев је одбачен од стране Комисије за стамбене и имовинске захтеве (КСИЗ) ДСИП-а на основу тога што жалилац није доказала имовинско право.
10. Дана 22. октобра 2004. године, жалилац је поднела захтев за поновно разматрање одлуке КСИЗ-а. КСИЗ је одбацио захтев за поновно разматрање 9. децембра 2004. године на основу тога што она није доставила било какав нови доказ за разматрање.
11. КАИ, наследник обавеза ДСИП-а, обавештава Комисију да је жалилац била обавештена о овој одлуци око 14. фебруара 2005. године, као и о томе да је она обавезујућа и применљива. Канцеларија КАИ добила је од жалиоца захтев за поновно разматрање ове одлуке 17. фебруара 2005. године.
12. КАИ даље обавештава Комисију да је 20. марта 2007. године жалилац обавештена о томе да овај захтев не може бити обрађен. Дана 20. фебруара 2007. године, жалилац је поднела потписан захтев за затварање предмета КСИЗ-а по коме је донета одлука. Ипак, преко свог правног заступника, она је поднела још два захтева за поновно разматрање.
13. Међутим, жалилац тврди да није добила обавештење о оригиналној одлуци о њеном захтеву за поновно разматрање све до 3. фебруара 2009. године, након захтева њеног заступника.

III. ЖАЛБА

14. Жалилац тврди да су неповољне одлуке КСИЗ-а у њеном случају нарушиле њено право на мирно уживање имовине сходно члану 1 Протокола бр. 1 Европске конвенције о људским правима.

IV. ПРАВО

15. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
16. Комисија подсећа да, сходно члану 2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, она има надлежност једино над „жалбама које се односе на наводна кршења људских права

до којих је дошло 23. априла 2005. године или касније или су произашла из чињеница насталих пре овог датума, при чему су поменуте чињенице проузроковале континуирано кршење људских права“.

17. Комисија напомиње да је коначна одлука по предмету жалиоца, обавезујућа и применљива одлука о захтеву за поновно разматрање од 22. октобра 2004. године, донета од стране КСИЗ-а 9. децембра 2004. Иако из жалиочевог поднеска није јасно када је она примила потврду КСИЗ-а о овој одлуци, то се сигурно догодило пре 17. фебруара 2005. године, који је убележен као датум када је она поднела још један захтев за поновно разматрање. Комисија такође напомиње да је жалилац предузела додатне радње у погледу свог предмета након 2005. године (видети §12 изнад), али оне нису релевантне за разматрање Комисије (видети случај *Зрнзевих*, одлука Саветодавне комисије за људска права бр. 12/08 од 15. јула 2008. године). Коначна одлука КСИЗ-а и обавештавање жалиоца о њој догодили су се пре 23. априла 2005. године.

18. Следи да жалба лежи ван оквира правне надлежности Комисије *ratione temporis*.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући